

245

♪ [p.p. suplert]

suplir v. tr. Proveir amb
 cosa (a la manca d'una altra);
 posar-se en el lloc (d'un altre
 o d'una altra cosa que manca);
 reemplaçar provisionalment (algui)
 fent les seues ~~seues~~ funcions. Sup-
pleix la seua manca d'apti-
tud amb un estudi assidu.

El professor X, quan ha d'absen-
tar-se, el supleix el senyor Y.

Y (a obtenir, ^a recordar, etc)

suport m. Acció de suportar
 (rar); acció d'advocar per alguna
 cosa, mantenir-la, defensar-la.